

efterhaanden kan ophæves, saa at det bliver Statsejendom alt sammen; men endnu nogen Tid vil Privatejendomsretten dog vistnok være raadende, og saa længe er jeg overbevist om, at der vil blive nedlagt Indsigelse mod, at man ene og alene giver Administrationsretten til dem, der betale mindst. Thi det vilde jo blive den logiske Følge af den lige, direkte Valgret, idet det jo altid har været saa og rimeligvis alle Dage vil blive saa, at de, der have mindst Raad, ere de fleste og som Følge deraf altid ville overvælde den lille Del, der skal betale det meste, og deri er der noget aldeles urimeligt. (Afbrydelse). Om det er sørgeligt eller glædeligt, er nærmest en individuel Betragtning, men at det er faktisk, er vistnok ganske utvivlsomt. For at belyse det urimelige i dette Forhold, kunde man tænke sig følgende Eksempel. Til en eller anden lille Kommune kommer en Mand, der fra sine unge Dage har haft den Ide og sat sit Liv ind paa at blive en rig Mand; han er til den Ende rejst over til Isregionen i Alaska og har givet sig til at være Guldgraver. Den Mand kommer nu hjem med en stor Mængde Guld i Form af gode omsættelige Penge, og saa siger man til ham: Du har erhvervet en hel Del Formue, ganske vist ikke her, (Afbrydelse). Jo, han har netop erhvervet den ved eget Arbejde. Jeg sagde netop Guldgraver, han kunde have spekuleret i Guldminer, men saa var han ikke Guldgraver. Til ham siger man altsaa: Du har erhvervet dig en stor Formue, ganske vist ikke ved Kommunens Foranstaltning; og du har heller ingen Nytte af dens Foranstaltninger, men desuagtet skal du afgive en Del af de Midler, du har erhvervet ved overmenneskelige Anstrengelser, Lidelser og Savn, som man vel ikke i vort lille skikkelige Land kan gøre sig nogen Forestilling om, i alt Fald kan man selv med Fantasi til Hjælp næppe gøre sig fortrolig med, hvilke Savn de første Guldgravere oppe i den Egn have maattet lide. Den Mand har ingen Gavn af den Kommune, hvori han bor, ud over dette, at han træder paa dens Jord, men desuagtet skal han betale en meget klækkelig Del af det, han har erhvervet sig under andre Forhold og paa helt andre Steder. Jeg synes ikke, det er forsvarligt og heller ikke egentlig honnet, naar Lovgivningen kræver disse Penge af ham uden at give ham nogen Indfyldelse paa, hvorledes de skulle benyttes og administreres.

Dertil kommer, at den ny, direkte Valgret med ubønhørlig Konsekvens vil

føre til, at den mindst besiddende Del i Kommunen bliver den raadende, hvilket atter vil have til Følge, at denne Del af Kommunens Befolkning ret snart, efterhaanden, men ret snart vil komme ind under de Herrer Socialisters sikre og skrappe Disciplin. Disse smaa Skatteydere ville ret snart blive, skal jeg sige, bankede op til at stemme efter en Snor, hvorved det Resultat endnu hurtigere vil fremkomme, at de ville blive eneraadende i de kommunale Raad. Der er neppe Tvivl om, at Resultatet vil blive det, som de Herrer Socialdemokrater allerede have forudset, at naar dette Lovforslag er vedtaget, saa faa de i den Grad Vind i Sejlene, at der skal noget ganske alvorligt til at bringe dem til at forandre Kursen. Det er ganske utvivlsomt, at der ikke kan opfindes nogen Lovgivningsforanstaltning, der i højere Grad end dette vil være i de Herrer Socialdemokraters Favør. Jeg siger ikke, at der endnu er noget egentlig samfundsopløsende eller samfundsfarligt deri, men jeg har dog nogen Tvivl om, hvorvidt det har været den høje Regerings og det høje Flertals Ønske at bringe det derhen til. Har det været Ønsket, ja, saa er jeg sikker paa, at saa faa de Herrer Ønsket opfyldt. Har det ikke været de Herrer Ønske at undergive de kommunale Styrelser socialdemokratisk Overtilsyn og Ledelse, saa burde de virkelig have truffet nogle betryggende Foranstaltninger derimod, naar de ville opheve Toklassevalget, som hidtil har været den eneste Hindring mod den socialdemokratiske Erobring af de kommunale Raad i en stor Del af vore Byer.

Nu vil man naturligvis sige — det ved jeg meget vel —, at man tilbyder Forholdstalsvalg, og det er tilstrækkelig Betyggelse. Nej, mine Herrer, det er det ikke. Det er ikke alene ikke tilstrækkelig Betyggelse, men det er slet ingen Betyggelse. Forholdstalsvalgmaaden er, som vi alle vide, en teoretisk tiltalende og teoretisk retfærdig Fremgangsmaade, naar man skal vælge flere Medlemmer til en eller anden Styrelse; det vide vi alle. Men at denne Metode, Forholdstalsvalgmaaden, skulde være nogen som helst nævneværdig Erstatning for Toklassedelingen, det maa jeg bestemt bestride. Forholdstalsvalgmaaden er fuldkommen paa sin Plads og meget nyttig ved politiske Valg, hvor Skellet i Landets Befolkning er sat i Forvejen, og hvor de forskellige Partier i Forvejen have gjort sig det klart, til hvilken Side de ville. Men om Forholdstalsvalgmaaden i